

РЕЙТИНГ

ХПІ — лідер з підготовки інженерних кадрів

Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» — в ТОП українських вищих навчальних закладів за якістю підготовки інженерних кадрів. В 2021 році наш університет поліпшив свої показники і посів перше місце в Харкові і друге в Україні (категорія «технічні спеціальності»). Такі результати продемонстрував XIV щорічний український рейтинг, опублікований виданням «Деньги». Експертами, які оцінювали роботу університетів, були компанії-роботодавці.

Провідні українські вищі навчальні заклади оцінювалися в шести категоріях: гуманітарні, технічні, юридичні, економічні, будівельні та аграрні. В 2021 році НТУ «ХПІ», як учасник технічного напрямку, посів 2 місце в Україні за якістю підготовки інженерів. До того ж, цей показник на дві позиції вищий, ніж минулорічний (4 місце). Таким чином, харківський Політех став лідером у своєму регіоні та показав перспективні результати на всеукраїнському рівні, поступившись 1 місцем НТУУ «КПІ ім. І. Сікорського».

Такі підсумки показують готовність роботодавців брати на роботу фахівців, які закінчили ХПІ. Зокрема, HRD/Lead Recruiter компанії Telesens Наталія Плига розповіла, що фокус компанії — на спеціальностях, які пов'язані з інформаційними технологіями та комп'ютерними науками, а тому серед найбільш затребуваних — випускники НТУ «ХПІ».

Крім того, в статті йдеться про те, що після подій 2020 року вкрай затребуваними у роботодавців є фахівці, які можуть створювати не лише софт, але і «залізни» рішення, обслуговувати і підтримувати IT-інфраструктуру, телекомунікації. А в промисловості — гостра нестача інженерів і вузькопрофільних фахівців, які здатні вирішувати нестандартні завдання: від технологів ливарного виробництва в металургії до інженерів з механізації та автоматизації виробничих процесів. Отже, студенти ХПІ зможуть без проблем працевлаштуватися, а також претендувати на зарплату, яка на 30% вища, ніж у більш слабких кандидатів.

STARTUP СТИПЕНДІАТИ

Оптимізація ідентифікації вантажу

Стартап «Оптимізація ідентифікації вантажу на складі за допомогою RFID технології» — один із переможців третього сезону освітньо-стипендіальної програми CIG R&D Lab. Його автори отримали стипендію та менторську підтримку від Chernovetsky Investment Group (CIG). Над розробкою оптимізації ідентифікації вантажу бакалавр Володимир Алексєєв та студенти молодших курсів Олексій Зуб, Євгеній Демченко, Володимир Сидоренко працювали під керівництвом завідувача кафедри «Підйомно-транспортні машини і обладнання» ННІ МІТ професора Валентина Олександровича Коваленка.

«В наш час існує безліч найрізноманітніших технологій відстежування і ідентифікації вантажів, але все одно цей процес продовжує вимагати значних витрат часу і ручної роботи, — пояснює Валентин Коваленко. — Щоб зрозуміти, як гальмується матеріальний потік, можна згадати чергу на касі в звичайному магазині, яка виникає через необхідність сканування штрих коду кожного з десятків пакунків, які покупець веде в своєму візку. Аналогічні процеси відбуваються і на складах та підприємствах, коли вантажі поступають, відправляються або їх необхідно пересортувати. Уявіть, що набравши повний візок пакунків в магазині, ви, не зупиняючись біля каси, просто проходите крізь рамку. При цьому система ідентифікації зчитує за допомогою радіосигналу усі дані з ваших товарів, які ви везете, проводить відповідні транзакції в базі даних обліку товарів магазину і, можливо, при цьому автоматично відбуваються відповідні списання коштів за зроблені покупки. Аналогічним способом можна проводити облік руху не тільки будь-яких вантажів, але й транспорту».

Автором стартапу є студент Володимир Алексєєв, який у 2020 році захистив бакалаврський дипломний проект з відповідної тематики під керівництвом професора Валентина Коваленка. Необхідно зазначити, що Володимир зарекомендував себе надзвичайно талановитим студентом. Вже на першому курсі він виграв грант на піврічне включення навчання в університеті Швайнгарт-Вюрцбурга (Німеччина). Згодом, паралельно з навчанням в НТУ «ХПІ» він проходив навчання в університеті прикладних наук Карінтії (Австрія) в рамках стипендіальної програми з подвійним науковим керівництвом. Результати свого навчання Володимир опублікував як розділ монографії, що вийшла у 2020 р. у виданні Nova Publishers (Нью-Йорк, США). У вересні 2020 р. Володимир Алексєєв представив свою розробку на конкурсі стартапів від CIG R&D LAB, що проходив в НТУ «ХПІ» і виграв грант на подальшу

розробку проекту. Доповідав він в пітчі виключно англійською мовою.

Технологія, яку студент застосував у своїй розробці, не нова, але досі не знайшла повноцінного застосування через ряд технічних і технологічних обмежень. Для того, щоб повноцінно реалізувати ефективну систему ідентифікації вантажу, необхідно не тільки повною мірою розуміти технічні характеристики безконтактних носіїв інформації, зчитувачів, умов і обмежень, за яких вони працюють, але й вписати цей процес в стратегію керування рухом матеріальних потоків на складі або виробництві, організувати внутрішню логістичні процеси підприємства та інтегрувати все це з електронною базою даних і системою автоматичного керування складом».

«Розробка такого проекту неможлива без діючого стенду, тому на кафедрі ПТМ і О створено макет складу, на якому можна змодельовати процеси руху та ідентифікації вантажу та транспорту, — розповідає Володимир Алексєєв. — Над розробкою стартапу працюють також доценти кафедри Всеволод Стрижак та Іван Варченко. Професор Валентин Коваленко відповідає за організацію та загальне керівництво проектом. Найприємніше, що через інтерес до цього проекту до його розробки також долучилися й студенти молодших курсів Олексій Зуб, Євгеній Демченко, Володимир Сидоренко (МІТ-419г). Вони беруть участь у створенні моделі логістичного комплексу та отримують досвід для майбутніх власних стартапів».

Розмовляв Владислав Назаренко.

На знімку (зліва направо): Всеволод Стрижак, Олексій Зуб, керівник проекту Валентин Коваленко, Євгеній Демченко, Володимир Сидоренко, Іван Варченко.

На жаль, Володимира Алексєєва немає на знімку разом з командою. Наразі він проходить навчання в Ганноверському університеті ім. Лейбніца в рамках програми DAAD (Німечка служба академічних обмінів).

Володимир Алексєєв

Навчайся в Україні

З 29 березня по 2 квітня у Республіці Таджикистан пройшов освітній форум «Навчайся в Україні», організатором якого став Український державний центр міжнародної освіти Міністерства освіти і науки. У форумі взяли участь міністри освіти і науки України Сергій Шкарлет та Республіки Таджикистан Махмадусов Сайдали Імомзода, Посол України в Республіці Таджикистан Василь Серватюк, представники провідних вищих навчальних закладів України. Учасниками від НТУ «ХПІ» стали ректор Євген Сокол і проректор Геннадій Хрипунов.

У рамках форуму відбулася зустріч з випускниками українських університетів, які зараз обіймають високі посади в Таджикистані. Одним із них був Азіз Амінов — випускник ХПІ, заступник начальни-

ка відділу релейного захисту, автоматики і метрології Міністерства освіти і науки Таджикистану.

Ректор Євген Сокол і проректор Геннадій Хрипунов представили на форумі експозицію та зробили яскраву презентацію, провели переговори і підписали два договори про співпрацю в освітній та науковій сферах з Аграрним університетом імені Ш. Шотемура та Фінансово-економічним університетом. Ця співпраця передбачає підготовку фахівців в галузях біотехнологій та енергоменеджменту, академічні обміни, проведення спільних наукових досліджень та виконання проектів і багато іншого.

За матеріалами прес-служби НТУ «ХПІ».

Wissenschaft von heute und morgen 2021

Щорічна студентська конференція від німецького освітнього центру НТУ «ХПІ» протягом кількох років надає можливість студентам на практиці перевірити свої знання не лише німецької мови, а й спеціальності. І не просто перевірити, а представити доповідь перед німецькими та австрійськими професорами й іноземними лекторами, відповісти на їхні запитання і вислухати зауваження та побажання. З урахуванням карантинних обмежень, конференція 2021 проходила в онлайн-форматі. 27 учасників отримали змогу зробити доповідь перед журі, до складу якого увійшли п'ять іноземних представників. Це професори Мартін Вольтер з університету Otto-von-Guericke Universität Magdeburg, Бернард Хайден з австрійського університету FH Kärnten та Латіф Дурланік з університету Гамбурга, наші лектори й друзі: лектор німецької служби академічного обміну DAAD Керстін Далла і лектор австрійської служби обмінів Фабіо Санд.

У роботі нашої конференції взяли участь студенти з п'яти українських університетів (НТУ «ХПІ», НТУУ «КПІ ім. Ігоря Сікорського», ДонНТУ, ХНУРЕ, НАУ ім. М.Є. Жуковського «ХАІ») — представники Харкова, Києва та Львова, і двоє школярів з Харківської спеціалізованої школи з поглибленим вивченням німецької мови №134.

Цього року кожен із гостей оцінював виступи учасників за трьома критеріями: якість підготовки презентації, доповіді та відповіді на питання. Після закінчення конференції професори та лектори переслали свої оцінки в німецький центр. Найкращі результати показали студенти НТУ «ХПІ» Ксенія Попова (I місце) та Микола Райваховський (II місце). Представник НТУ «ХПІ ім. І. Сікорського» Іван Качковський посів III місце.

Усі учасники конференції отримали сертифікат німецького освітнього центру НТУ «ХПІ», де крім прізвища, імені доповідача і теми доповіді вказана підсумкова оцінка за німецькою системою оцінювання знань. Він скріплений підписами трьох професорів і двох іноземних лекторів. Незважаючи на карантинні обмеження, студенти змогли приїхати в НТУ «ХПІ» за сертифікатами **(на знімку)**. Іногороднім учасникам конференції документи надіслали поштою.

Професор Мартін Вольтер, Магдебурзький університет ім. Отто-фон-Геріке, Німеччина: «Я вдруге беру участь у студентській конференції «Wissenschaft von heute und morgen». У 2019 році ми ще особисто бачилися з учасниками у Харкові, і тоді я був вражений, наскільки добре вивчають німецьку мову в школі. Я хочу закликати і школярів, і студентів продовжувати вивчати мову — це важливий крок для успішного майбутнього. Доповідачі показали високий рівень опанування німецької мови».

Мені приємно, що учасники порушили у доповідях широке коло тем, розкрили різні аспекти. Бажаю успішного навчання в німецькому освітньому центрі, а згодом — на літніх курсах німецької мови в Магдебурзі! Якщо ви пройдете відбір, зможете навчатися у нас один або два семестри, і я з нетерпінням чекаю наступного покоління студентів, яке приїде до Німеччини. У вас великий потенціал!

Висловлюю подяку учасникам за презентації та за цікаву дискусію, керівнику центра Денису Мешкову — за організацію конференції, яка була дуже цікавою!

Я радію продовженню нашої співпраці і сподіваюся, що зовсім скоро ми зможемо зустрітись особисто!»

Професор Бернард Хайден, FH Kärnten, Австрія: «Хочу висловити подяку керівникові центра за запрошення та організацію! Це корисна конференція, і я повністю згоден з професором Вольтером, що учасники дійсно говорили німецькою, демонструючи хороші знання і мови, і спеціальності, а презентації виконані «відмінно» і «добре». Особливо сподобалося залучення до конференції школярів. Такий формат досить новий, і, на мій погляд, це дуже важлива стратегія для університетів — включати школи. Це був відмінний досвід!»

Професор Латіф Дурланік, університет Гамбургу, Німеччина: «Студенти німецького освітнього центру НТУ «ХПІ» завжди вражають своїми успіхами! Завдання перед ними непросте: з одного боку вони повинні вчитися й отримувати знання за спеціальністю, а з іншого — паралельно вивчають німецьку мову. Я був дуже приємно здивований сьогодні рівнем підготовки учасників! Бажаю і їм, і організаторам удачі у майбутньому!»

Лектор ОeAD Фабіо Санд: «Перш за все, вдячний за цікаві доповіді, підкріплені хорошими презентаціями, мені як політологу дуже цікаво знайомитися з різними галузями знань. Деякі з учасників конференції відвідують мої курси німецької мови, і мені особливо приємно, що їх знання мови дозволяють говорити про дуже складні теми на високому рівні. Мені приємно залучитися до міжнародного наукового диспуту за участю Австрії, Німеччини та України».

Лектор DAAD Керстін Далло: «Я з задоволенням взяла участь у студентській конференції, яку проводив Німецький освітній центр DAZ. Доповіді охоплювали різні галузі знань. Наприклад, дуже цікаво було дізнатися про отримання з космосу сонячну енергію для землі або про 3D-моделювання краш-тестів. Я дізналася багато нового. Вразив рівень володіння німецькою мовою як у студентів, так і у школярів!»

Керівник німецького освітнього центру DAZ Денис Мешков: «Німецький освітній центр НТУ «ХПІ» висловлює вдячність кожному учаснику за проявлений інтерес до заходу, старанну підготовку, відповідальність. Студенти показали себе вмотивованими й цілеспрямованими. Особливо я хочу подякувати шановним професорам та лекторам, які знайшли час та протягом шести годин уважно слухали та оцінювали доповіді! Викладачі німецького центру докладають максимум зусиль, щоб студенти опанували мову на високому рівні, і конференція продемонструвала: ми на вірному шляху!»

Підготувала Ганна Притиченко.

До 70-річчя кафедри іноземних мов

Багато різних подій відбулося за часи існування кафедри іноземних мов, яку було засновано у 1950 році з ініціативи доктора фізико-математичних наук А.П. Рогінського. У різних країнах світу працювали її викладачі, різноманітними ініціативними заходами кафедри може пишатися університет, але хочеться розповісти про дійсний скарб кафедри — про людей, які своїм життєвим шляхом, своїми здобутками та вчинками збагачують наше життя. В різні роки на кафедрі працювали видатні педагоги: М.І. Акімова, А.Г. Бела, Г.О. Валіна, Т.К. Вертишева, Р.Г. Єлісєєва, Д.П. Саліонович, В.Д. Берловська.

У книзі Андрія Булиги «Солдати Перемоги» мова йдеться і про Дмитра Прохоровича Саліоновича, якого у 1942 році було призначено командиром взводу 144-го винищувального протитанкового артилерійського полку. Навесні 1944 року лейтенант Саліонович був призначений командиром паркового взводу арtpолку. Його підлеглі ремонтували пошкоджену техніку. Це дозволило зберегти бойову готовність і мобільність полку. Двічі поранений, нагороджений багатьма медалями та орденами держави, Дмитро Прохорович після війни оселився у Харкові, де здобув вищу освіту і почав працювати у політехнічному інституті викладачем іноземної мови.

Професор НТУ «ХПІ» Валерія Дмитрівна Берловська мала тільки один запис у своїй трудовій книжці — «політехнічний інститут», де вона пропрацювала майже 50 років спочатку на кафедрі іноземних мов, а потім на кафедрі міжкультурної комунікації та іноземної мови.

Протягом 5 років — з 2014 по 2019 р. — викладачі кафедри брали активну участь у проєкті Британської Ради (British Council) «Англійська для університетів» («English for Universities»). Колеги з інших вищих навчальних закладів та викладачі з Великої Британії досі згадують іскрометні виступи на тренінгах представників кафедри іноземних мов НТУ «ХПІ» під вірші Валерії Садковської, креативні ідеї Тетяни Беркутової та Ольги Лазаревої.

Отже, багато талановитих, неординарних, гідних людей працювало та продовжує працювати на кафедрі іноземних мов НТУ «ХПІ». Їхні здібності повною мірою проявляються зараз — під час карантинних заходів через пандемію COVID-19. У час, коли освіті все більшу увагу рекомендують приділяти blended education, тобто поєднанню традиційних занять та дистанційних форм навчання. Великі сподівання покладаються на можливість залучення технологій віртуальної реальності та симуляцій. Цю роботу на кафедрі очолює та успішно впроваджує Ольга Ярославна Лазарева.

До 70-річчя заснування кафедри іноземних мов НТУ «ХПІ» планується проведення ряду заходів. Міжвузівська студентська науково-практична конференція «Science Looks Ahead» вже стала традиційною та проводиться у квітні під керівництвом завідувача кафедри іноземних мов Тетяни Гончаренко. Планується проведення і фотовиставки у Музеї історії НТУ «ХПІ».

Сергій Гармаш, старший викладач кафедри іноземних мов НТУ «ХПІ».

Цей знімок був зроблений на честь 50-річчя кафедри.

Онука архітектора В.В. Величка, який своїми руками будував Харків, вона була справжнім взірцем інтелігентності. Про її небайдужість до своїх студентів, аспірантів, колег досі згадують ті, кому пощастило працювати з Валерією Дмитрівною. Англійські вітальні, організація різноманітних конференцій та семінарів, захист студентських дипломів англійською мовою — це її починання, які продовжуються зараз на кафедрі. Порядність, креативна ініціативність, готовність ділитися своїми ідеями, знаннями, досвідом відрізняли Валерію Дмитрівну від багатьох інших колег.

У стислій замітці неможливо описати усі проєкти, в яких кафедра іноземних мов відігравала провідну роль, назвати усіх небайдужих до своєї справи людей, які працювали та продовжують працювати на цій кафедрі. Але неодмінно слід згадати плідну співпрацю кафедри з Німецьким освітнім центром «Німецький технічний факультет», у стінах якого здійснюється підготовка студентів інженерних спеціальностей до участі в програмах обміну студентами та науковими співробітниками з німецькомовними країнами. Понад 20 років кафедра успішно співпрацює з Мовним центром Магдебурзького університету (Німеччина). Ця співпраця пов'язана з ім'ям Лілії Василівни Скрипиченко, яка була завідувачем кафедри іноземних мов з 1986 по 2018 рік. Про її організаторські здібності досі згадують в університеті.

Щаслива студентка Ірина Волошина

Студентка третього курсу навчально-наукового інституту механічної інженерії та транспорту Ірина Волошина обрала непросте для дівчини направлення — «Теорія механізмів машин». Вона єдина дівчина в дружній групі МІТ-218м. І хоча навчатися складно, та Ірина жодного разу не пошкодувала про свій вибір. Вона бере активну участь у науково-дослідній діяльності й увійшла в число найкращих студентів Політеху.

«Моє рішення цілком свідоме. Я навчалася у математичному класі, відвідувала гурток моделювання, цікавилася точними науками. Мої мама, дядько і тітка — випускники Політеху. Тож не було ніяких сумнівів: я навчатимусь в НТУ «ХПІ» і буду вивчати машинобудування й інженерію. А День відкритих дверей поставив остаточно крапку в моєму виборі. Мені сподобалась презентація кафедри ТММ і САПР, присутні на цьому заході викладачі і студенти. Нам не лише розповідали про перспективи, які відкриває навчання, а показували реальні моделі, розроблені студентами. І я впевнилася: теорія механізмів машин — це дуже цікаво й захо-

плює, варто лиш трохи заглибитися в тему і зрозумієш принцип роботи будь-якого механізму.

Викладачі нашого інституту і кафедри, зокрема, — прекрасні педагоги, справжні професіонали. Вони охоче діляться з нами знаннями, спонукають до наукового пошуку, влаштовують зустрічі з випускниками, які працюють за спеціальністю. Тут створюються комфортні умови для навчання і наукової діяльності. А роботу наукових керівників і студентів важко окреслити рамками: це і допомога у виправленні помилок, і спільний науковий пошук, і самостійне наукове пізнання. Мій науковий керівник Антон Юрійович Васильєв завжди знаходить час, щоб роз'яснити, дати відповіді на питання, допомогти розібратися, щоб врешті я самостійно вирішила поставлену задачу.

Мені насправді подобається вчитися чомусь новому. Науковий пошук — це завжди досвід, зі своїми помилками і відкриттями. Цікаво проводити дослідження, ставити експерименти та отримувати результат. І складно відірватися від виконання завдань, які ставлять перед нами викладачі, хочеться реалізувати ідею з'єднання деталей, проєктування, чи знайти новий спосіб вирішення задачі з програмування.

Минулого року я брала участь у конкурсі наукових робіт, і хоча від проходив заочно, процес підготовки був захоплюючим, а на другому курсі я взяла участь в олімпіаді за спеціальністю. Я вважаю це дуже корисним практичним досвідом для кожного студента, участь у таких заходах дає змогу поглибити знання, адже задачі на конкурсах і олімпіадах значно складніші за звичайні лабораторні.

Моє життя — це не суцільне навчання і наука. Я захоплююся туризмом, полюблю прогулянки, а разом із сім'єю вілтку влаштовуємо велопоходи, або сплавляємося на байдарках.

Я сміливо можу сказати: я — щасливий студент, адже я зробила свідомий вибір, який привів мене до прекрасного університету, я отримую задоволення від навчання, і мені дійсно подобається те, чим я займаюся!».

Кращі програмісти ХПІ

24 лютого в нашому університеті відбулася олімпіада з програмування серед студентів 1 та 2 курсів Інженерно-фізичного інституту, яка є 1 етапом Всеукраїнської студентської олімпіади. В ній взяли участь 27 студентів. Протягом трьох годин вони розв'язували задачі різного рівня складності. Треба зазначити, що першокурсники боролися за перемогу нарівні з другокурсниками, показали достойні результати і опинилися серед переможців та призерів змагання.

1 місце зайняв Андрій Габзовський (І-219г) — 64 бали; 2 місце посів Максим Волошко (І-219д) — 50 балів; 3 місце зайняли Олександр Чуйко (І-120) — 44 бали, Артем Стрельцов (І-219г) — 43 бали, Олексій Пономаренко (І-220б) — 42 бали.

Переможці та призери були нагороджені призами від ІТ компанії SoftServe.

Студент 2 курсу кафедри комп'ютерного моделювання процесів та систем **Андрій Габзовський**: «Всю вичерпну інформацію про Харківський політех я отримав в Інтернеті. Прочитав також і численні позитивні відгуки про цей славетний вищий навчальний заклад. Тоді в мене не виникло ніякого сумніву у виборі вищого навчального закладу — тільки ХПІ! Я губився в догадках, чого мені очікувати від студентського життя, важкого, але дуже цікавого. Зараз вже можу точно сказати, що навчатися в нашому університеті досить нескладно, якщо встигаєш вчасно засвоїти всю інформацію на лекціях і практичних заняттях. Наша група І-219г — це дружний колектив, ми допомагаємо один одному і в навчанні, і в житті. Я вдячний викладачам кафедри комп'ютерного моделювання процесів та систем доцентам Ксенії Вікторівні Іванченко та Анні Вікторівні Чистиліній за організацію і проведення олімпіади на найвищому рівні! Відзначу, що першокурсники склали нам достойну конкуренцію на цих змаганнях. Сподіваюсь, що у наступній олімпіаді теж буду боротися за перемогу!»

Максим Волошко: «Мені пощастило взяти участь у цих змаганнях! Дякую всім викладачам і організаторам турніру. Важко виділити когось з них, тому скажу просто спасибі всім, з ким я знайомий! Мене порадував високий рівень організації олімпіади, завдання та призи. Сподіваюсь, що НТУ «ХПІ» продовжить співпрацю з ІТ компанією «SoftServe», і все більше і більше студентів братимуть участь в подібних змаганнях. Я вважаю, що цей турнір є прекрасною можливістю для студентів показати свої знання не тільки своїм викладачам, а й суддям та іншим учасникам.

Всім першокурсникам і нашим абітурієнтам хочу побажати не боятися брати участь в таких івентах, адже саме маленькі перемоги допомагають нам досягати значних успіхів!».

НАШЕ ІНТЕРВ'Ю

StudHeads в період карантину

На вопросы «Политехника» отвечает и. о. главы студенческого совета «StudHeads» Диана Бирюкова (И-319с).

— Расскажи, пожалуйста, как ты стала главой студхедса?

— Из-за карантина мы не смогли провести полноценные выборы, поэтому корректнее сказать, что я — исполняющая обязанности главы. Мы предшественница Виктория Деметтьева ушла с поста, так как она уже окончила магистратуру. Наша команда провела внутреннее голосование в несколько этапов, и на последнем этапе мою кандидатуру поддержало большее количество людей.

— Чем вы занимаетесь сейчас? Какие мероприятия проводили, что планируете провести в ближайшее время?

— В феврале мы успели организовать для студентов небольшую экскурсию в Центр поддержки предпринимателей «Дія. Бізнес». Там прослушали интересную лекцию от основателей ивент агентства. В ближайшее время сложно что-либо планировать. Если раньше мы могли планировать на 4 месяца вперед, то сейчас наш максимум — 2 недели. Каждый день все меняется.

— Как карантин повлиял на деятельность вашей организации?

— Карантин заставил нас развиваться в сторону онлайн, преодолевать новые преграды. Сейчас мы вышли из той зоны комфорта — офлайна и делаем упор на социальные сети.

— Какие у тебя есть увлечения? Хватает ли времени на учебу, хобби и выполнение обязанностей и. о. главы?

— В свободное время я пою, играю на барабанах, пианино, гитаре и, периодически, на нервах окружающих — улыбается Диана. Также занимаюсь кроссфитом. Если человеку что-то нравится делать, то он будет для этого находить все возможности!

— Кто из команды помогает тебе с организацией мероприятий?

— Смысл командной работы заключается в общем результате, но хотелось выделить бы несколько ребят. Мой заместитель Виктория Волуева умеет взвесить все за и против, даст совет в сложной ситуации. Артем Барабаш — тот человек, который всегда с тобой обойдет весь Политех, чтобы снять на видео новогоднее поздравление деканов. Настя Чернявская занимается развитием нашего Инстаграма.

— Как налажены взаимоотношения с руководством ХПИ? Ставят ли перед вами определенные задачи, помогают ли материально, есть ли свобода действий?

— Мы стараемся решать проблемы демократическим путем и компромиссами.

StudHeads с начала своего существования достиг определенных успехов в том, чтобы сделать более интересной, разнообразной жизнь студентов ХПИ. Основатели самоуправления начинали, как инициативная группа студентов из 6 человек, все время трудились бок о бок. Сейчас команда открыта к новым участникам, которые улучшат студенческую жизнь университета.

Подготовил Владислав Назаренко.

Засновано в НТУ «ХПІ»

Ця книга — вибрані праці 2-ї Грабченківської міжнародної конференції «Передові виробничі процеси» (Interpartner–2020), яка відбулася 8–11 вересня 2020 року в Одесі, Україна. Вийшла вона в серії «Lecture Notes in Mechanical Engineering» видавництва «Springer Science and Business Media Deutschland GmbH» (Німеччина). Ця серія широко відомого в Європі видавництва охоплює інноваційні методи виробництва та конструювання; звіти про розвиток технологій створення сучасних матеріалів та процесів їх обробки; описує останні досягнення у виробництві технологій та забезпечення якості; аналізує можливості для міждисциплінарних досліджень в інженерії.

Вона індексована в Scopus, всі книги, опубліковані в цій серії, подаються на розгляд в Web of Science.

Книга ж, про яку йдеться, пропонує на підставі окремих документів, представлених на Грабченківській міжнародній конференції з передових виробничих процесів Interpartner–2020, своєчасний огляд та велику інформацію про тенденції та технології у виробництві і конструюванні, сучасні матеріали, процеси обробки, технологічну інженерію та забезпечення якості. Книга також має полегшити спілкування та співпрацю між різними групами, що працюють над аналогічними темами та пропонує міст між академічними та промисловими дослідниками. У виданні вміщено 82 статті, 3 з них належать вченим НТУ «ХПІ».

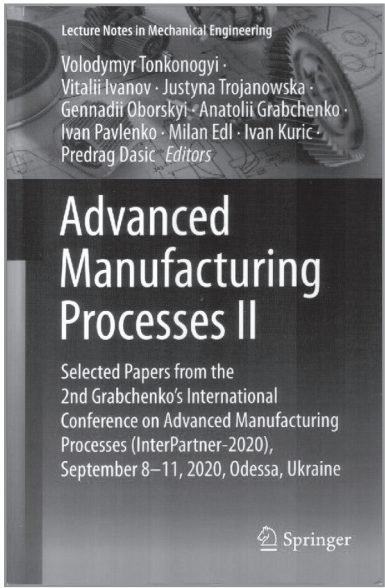
«InterPartner» проводиться під патронажем почесного Голови конференції професора Анатолія Грабченка, ректора Одеського національного політехнічного університету професора Геннадія Оборського, ректора Національного технічного університету «Харківський політехнічний

інститут» професора Євгена Сокола, ректора Сумського державного університету професора Анатолія Васильєва.

Історія форуму «InterPartner» — це історія вірного служіння науці, невпинного пошуку, прагнення об'єднати зусилля вчених НТУ «ХПІ» та їх зарубіжних колег. Міжнародний науково-технічний семінар «Високі технології: тенденції розвитку. Інтерпартнер», заснований в 1990 році професором Анатолієм Грабченком, став видатним явищем, що консолідувало вчених різних країн та України. Протягом багатьох років Інтерпартнер породжує нові ідеї та зв'язки, допомагає визначити та співставити потенціали окремих вчених та наукових колективів. За понад 30 років діяльності Інтерпартнера його учасниками були відомі вчені та спеціалісти таких країн, як Велика Британія, Німеччина, США, Греція, Італія, Австрія, Польща, Чехія, Словаччина, Угорщина, Румунія, Болгарія, Грузія, Латвія, Сербія, Хорватія, Боснія і Герцоговина, Індія та ін.

Постійні учасники Інтерпартнера вирішили присвоїти цьому форуму ім'я його засновника, чий авторитет визнаний далеко за межами України, відзначивши його величезну, благородну діяльність із розвитку творчих зв'язків між вченими різних країн. Доктор технічних наук, професор Анатолій Іванович Грабченко — автор наукового напрямку, що відкриває нові технологічні можливості обробки важкооброблюваних матеріалів надтвердими інструментами. Він сформулював концепцію високих технологій у машинобудуванні, запропонував концепцію трьох (макро-, мікро-, нано-) рівнів інтегрованих генеративних технологій.

Вперше в 2019 році конференція, організована НТУ «ХПІ» спільно з Одеським

національним політехнічним та Сумським державним університетами, була проведена за всіма правилами, прийнятими в міжнародній практиці для подібних заходів. Її формат кардинально змінено і приведено до найвищих міжнародних стандартів. Конференція має сайт: <http://interpartner.odessa.ua>, та реєстрацію на платформі [Easychair.org](https://easychair.org/my/conference?conf=interpartner2021#): <https://easychair.org/my/conference?conf=interpartner2021#>

Робоча мова конференції — англійська, вибрані праці конференції видаються окремою книгою. **Advanced Manufacturing Processes** — перше таке видання.

Професор Євген Островерх.

Творчих здобутків і довгих років плідної праці!

20 лютого виповнилось 75 років викладачеві кафедри «Деталі машин та гідропневмосистеми», професору, доктору технічних наук, провідному спеціалісту в галузі гідропневмоприводів Г.А. Крутікову.

Геннадій Анатолійович — вихованець ХПІ, тут він пройшов гідний шлях від студента до професора кафедри. Сьогодні він автор понад 100 наукових і методичних праць, які вийшли друком як у вітчизняних, так і в зарубіжних виданнях, у тому числі: 117 науково-технічних статей, 8 авторських свідоцтв і патентів, 6 навчальних і навчально-методичних посібників, а також монографія.

Професор Г.А. Крутіков підготував чотирьох кандидатів технічних наук. Він є членом редакційно-видавничої ради НТУ «ХПІ» та членом спеціалізованої ради з захисту кандидатських і докторських дисертацій.

Викладачі і студенти відзначають високий професіоналізм Г.А. Крутікова, його глибокі знання й творчий підхід як до навчання студентів, так і до наукової діяльності.

Від щирого серця вітаємо Геннадія Анатолійовича з ювілеєм і бажаємо йому міцного здоров'я, благополуччя, творчих здобутків і довгих років плідної праці!

Міцного здоров'я і нових звершень!

3 квітня відзначив своє 70-річчя професор кафедри «Деталі машин та гідропневмосистеми» В.В. Клітної.

Віктор Володимирович — вихованець нашого університету, у 1977 році закінчив кафедру гідравлічних машин. Уже в студентські роки активно займався громадською та адміністративною роботою. Чотири роки очолював профспілку студентську організацію, обіймав посаду заступника декана машинобудівного факультету. Понад 25 років плідно працював заступником декана заочного факультету.

У 1989 році В.В. Клітної захистив кандидатську дисертацію, працював асистентом, старшим викладачем, доцентом, професором кафедри «Гідропнево-автоматика». З 2017 р. — професор кафедри «Деталі машин та гідропневмосистеми». Віктор Володимирович — автор численних наукових праць, 10 авторських свідоцтв та патентів на винаходи.

Професор В.В. Клітної — досвідчений лектор, педагог та вихователь, який з перших кроків дбає про становлення студентів як спеціалістів. Накопичений багатий педагогічний досвід дозволяє йому активно впроваджувати передові сучасні методи навчання. Застосування методів ігрового проектування допомогло йому зробити процес навчання студентів привабливішим, досягти якісно більш високих результатів, про що свідчать публічні щорічні захисти проєктів його студентів.

Колеги та студенти знають і цінують професора В.В. Клітного не тільки як далекоглядного керівника, плідного вченого та гарного педагога, а і як доброзичливу, чуйну людину, принципову та постійно вимогливу до себе.

Щиро вітаємо Віктора Володимировича з 70-річчям і бажаємо йому міцного здоров'я, щастя, творчого довголіття та нових звершень в усіх напрямках його багатогранної діяльності!

Викладачі, співробітники та студенти кафедри ДМ та ГПС.

Золоті медалі Юлії Гадаєвої

Кандидат в майстри спорту України з армспорту, багаторазовий переможець та призер чемпіонатів світу та Європи з пара-армрестлінгу, студентка 4 курсу інституту механічної інженерії і транспорту Юлія Гадаєва (**на знімку в центрі**) — одна з кращих спортсменок нашого університету. Юлія — вихованка Заслуженого тренера України, засновника школи армспорту ХПІ, доцента кафедри фізичного виховання Володимира Петренка. Про її успішні виступи на міжнародній спортивній арені ми не раз писали у нашій газеті («Політехнік», №21–22, 2019 р.). Серед недавніх перемог спортсменки — дві золоті медалі чемпіонату України з армспорту серед дорослих. Турнір відбувся у безрезультатній у місті Кременець (Тернопільська область). Юлія завоювала ці нагороди у ваговій категорії до 55 кг (на правій та лівій руках).

Команда баскетбольного клубу «Політехнік» успішно виступає у вищій лізі Національного чемпіонату України. Інформацію про ці події читайте у наступному випуску газети.

Художники ХПІ: Микола Уваров

Серед українських художників, чия творчість пов'язана із харківським Політехом, не можна не відзначити Миколу Митрофановича Уварова (1861–1942 рр.). Він народився в Богодухові в рік відміни кріпацтва, помер від голоду під час Другої світової війни в Харкові.

Спадщина його, хоч і не в повному обсязі, відома фахівцям, однак не зібрана у жодному альбомі, нема і серйозних досліджень біографії та творчості митця, ювілейні дати художника не ознаменуються виставками, про нього писала закордонна «Енциклопедія українознавства», однак проігнорували і енциклопедичний словник «Харківщина» (2014), і автори книги «Художники України: 100 видатних імен» (2007) І. Шаров та А. Толстоухов. Відрадно, що значна увага приділена майстру у монографії Людмили Соколюк «Школа Раєвської-Іваної. Мистецько-промислова освіта у Харкові (друга половина XIX — початок XX ст.)» 2020 р. Але і тут, як і у двотомнику «Мистецька антологія Харківщини. Велика колекція. Історія. Традиції. Сучасність.» (2018) і в попередніх довідниках, енциклопедіях та інших публікаціях ми не знайдемо фотографії чи портрета художника. А один сайт подає цінну довідку про Уварова, однак замість зображення педагога вміщує портрет С. Васильківського роботи Миколи Митрофановича. «Портрет Уварова, написаний богодухівським художником І. Пилипенком» подають Н. Могилевська та М. Беляєв у книзі «Крилиці світла і добра. Нариси про людей, чий долі пов'язані з Богодухівщиною» (2002) на с. 217, однак наскільки це зображення відповідає дійсності, невідомо (репродукція не датована), а оскільки нарис про земляка богодухівців містить низку нісенітниць і просто вигадок, питання про те, як виглядав М. Уваров залишається відкритим. Тим не менше, фото М. Уварова є — варто лише зазирнути у журнал «Музика» за 2013 р., №1 на с. 30.

Вітати почав із дитинства. Пізніше сім'я переїздить до Харкова, і Миколка навчається у школі малювання М.Д. Раєвської-Іваної. Для продовження освіти юнак вирушає до Академії мистецтв у Петербурзі і закінчує її у 1890 році.

Повернувшись до Харкова, Уваров займається як образотворчим мистецтвом, так і педагогічною діяльністю. 1897 року влаштовується вчителем малювання у Харківську жіночу гімназію К.М. Драшківської. А з 10 жовтня 1915 р. щонайменше до початку 1919 р., згідно з архівними документами, викладає малюнок у Харківському Технологічному інституті. Зазначимо, що в усіх публікаціях помилково вказаний 1916 рік як час початку педагогічної роботи М. Уварова у ХПІ.

Уваров сьогодні відомий переважно як блискучий портретист. Ніхто краще за нього не передав хитрувату «козацьку» вдачу Сергія Васильківського на вже згаданому портреті. А ще він був автором портретів й інших видатних діячів української культури: Тараса Шевченка, Івана Франка, Миколи Лисенка, Дмитра Багалія, Михайла Ткаченка, Панаса Саксаганського...

Шанувальникам харківської архітектури добре відомий розпис плафона парадної зали в будинку академіка архітектури О.М. Бекетова (зараз це Харківський Будинок вчених по вул. Жон-Мироносиць, 10), де вишукано зображений Аполлон із музами, чий танок одразу привертає увагу відвідувачів.

Злетом художньої творчості митця можна вважати період з 1903 по 1908 рік, коли він бере участь у оформленні інтер'єрів (розписах на історичні теми) будинку Полтавського губернського земства (тепер Полтавський краєзнавчий музей), шедевр українського модерну, спроектованому В.Г. Кричевським.

Безумовно, Микола Уваров заслуговує на вдячну пам'ять, зокрема і в ХПІ, а його спадщина потребує більш ретельного дослідження, збирання і публікації, чим і займається сьогодні галерея «ART KHP».

Михайло Красиков, професор кафедри українознавства, культурології та історій науки НТУ «ХПІ»;

Ілля Кристал, студент 4 курсу групи І-67 (АП).

«Научила нас любить жизнь и мир вокруг»

ПАМЯТИ ВАЛЕНТИНЫ МИХАЙЛОВНЫ СУХАРЕВОЙ

Яркий и немеркнущий след в памяти многих тысяч харьковчан, и не одних харьковчан, оставила эта талантливая, красивая женщина, Заслуженная артистка Украины, педагог, создатель и многолетний руководитель Народного студенческого театра «Политехник» в нашем университете.

Свой путь в искусстве она начала еще школьницей — в довоенном Харьковском Дворце пионеров играла главные роли в спектаклях театральной студии. А «завтра была война», и юная Валя Поносовская стала санитаром в 767-м стрелковом полку 228-й стрелковой Вознесенской дивизии 2-го Украинского фронта, отличилась в боях, награждена орденом Отечественной войны II степени, медалью «За отвагу». После войны окончила Харьковский театральный институт, играла в драматических театрах в Кишиневе, Симферополе, Магнитогорске. 17 с лишним лет — актриса Русского драматического театра им. А.С. Пушкина в Харькове, сыграла около 50 главных ролей.

Более 25 лет, после окончания актерской карьеры, преподавала в Харьковском театральном институте, Институте культуры, воспитала не одно поколение актеров и режиссеров. В 70-е годы теперь уже прошлого XX века Валентина Михайловна и ее супруг, актер театра им. А.С. Пушкина Владимир Давыдович Розен, основали в Харьковском политехническом институте Народный студенческий театр «Политехник». Коллектив этот существенно обогатил культурную жизнь нашего института, стал, наряду с ведущими коллективами ДС, визитной карточкой ХПИ, а главное — принес в жизнь десятков его участников высокий духовный смысл, привел их в мир литературы, поэзии, театра.

«Политехник» был открыт для всех желающих во все времена. Эпоха его расцвета пришлась на 70-е — 80-е годы, когда на спектаклях был аншлаг, а сами актеры были самыми известными людьми в институте. От пьесы современника Л. Галкина «ХПИ — любовь моя», до «Сна в летнюю ночь» В. Шекспира, «Маленьких трагедий» А. Пушкина — таков был диапазон постановок самостоятельных актеров. «Третье поколение» Н. Мирошниченко, «Четвертый» К. Симонова, «Бравый солдат Ярослав Гашек» К. Минца, «Мне есть, что спеть» В. Высоцкого, «Вечный бунт» Н. Кулиша — эти спектакли имели огромный успех у зрителей в Харькове, в других городах Украины и бывшего Союза», — писала газета «Политехник» (№15–16 2007 г.).

Многочисленные воспитанники Валентины Михайловны, самостоятельные актеры «Политехника», сохранили на всю жизнь привязанность к театру, любовь к своим наставникам. Сегодня, когда ушла из жизни в возрасте 97 лет Валентина Михайловна Сухарева, вспоминают ее ученики. Лучше, чем они, никто не скажет об этой удивительной женщине... Светлая ей память.

Виталий Бондарев, Заслуженный артист Украины:

Валентину Михайловну я увидел впервые в 1970 году, в одном из спектаклей театра им. Пушкина. Не помню ни названия спектакля, ни других актеров, участвовавших в нем, потому что на сцене царила ОНА! Вот, это было незабываемо! Видимо, именно в тот вечер и проник в мое сердце «вирус театра»!

А потом, поступив на первый курс электромашиностроительного факультета ХПИ, я однажды пришел на репетицию Народного студенческого театра «Политехник». Пришел немного раньше, в надежде записаться, совершенно не зная, кто им руководит. Актеры театра самостоятельно проводили разминку в ожидании режиссера, некой Валентины Михайловны, чтобы вместе с ней приступить к репетиции пьесы Михаила Светлова «20 лет спустя». Руководитель задерживалась на лекциях, а я уже был увлечен актерской разминкой, которую проводил Гриша Шверк, и в которой меня любезно пригласили участвовать.

И вот, наконец, двери зала распахнулись, и вошла — нет, не вошла, влетела, как мне показалось, не касаясь земли, — ОНА!!! Я сразу ЕЕ узнал и понял, что Народный театр «Политехник» — моя судьба!

А Валентина Михайловна Сухарева определила мою дальнейшую судьбу, благословив на служение Её Величеству Мельпомене!

Сергей Губин и Дарья Сизикова:

Валентина Михайловна навсегда останется в нашей памяти образцом интеллигентности, грации, тонкого ума и твердого характера. Она учила нас не только актерскому мастерству, любви к театру, она научила любить жизнь и мир вокруг, понимать, помогать, сопереживать и верить в себя.

Наш коллектив, благодаря Валентине Михайловне и Владимиру Давыдовичу — большая и дружная семья! Не забыть добрые и веселые встречи у Валентины Михайловны, застольные песни, ее чтение наизусть Евгения Онегина, рассказы о войне. Когда родилась дочь, мы не сомневались в выборе имени и назвали ее Валентиной.

Елена и Татьяна Депутатовы:

Наши режиссеры, Валентина Михайловна Сухарева и Владимир Давыдович Розен — это одни из самых главных людей для всех поколений актеров театра «Политехник». Такие же главные люди, как родители. И это не громкие слова. Благодаря им, мы встретили друзей на всю жизнь, мы «заболели» театром и лицедейством. Они научили нас любить жизнь во всех проявлениях и никогда не сдаваться! Мы никогда их не забудем. Сцена 7-й комнаты Дворца студентов пустовать не будет.

Василий и Алла Крицковы:

Жемчужные бусы, платье, кожаные перчатки, меховая накидка, серебряная посуда, красивая прическа и легкая улыбка. Это визитные карточки Валентины Михайловны Сухаревой. Хотя бы по этим вещам можно представить ее образ. Образ героини прекрасного романа под названием «Жизнь».

О жизни таких людей нужно снимать фильмы, а то и сериалы, которые сейчас так пользуются популярностью у молодого поколения, и будут интересны всем. Потому что человек — герой. Герой нашего и прошлого времени.

Вадим Ткач:

Бесконечно благодарен Валентине Михайловне Сухаревой и Владимиру Давыдовичу Розену за то, что они были в моей жизни. Без них я бы не стал таким, какой я есть. Необыкновенно светлые и позитивные люди. ЧЕЛОВЕЧИЦЫ! Земной поклон вам — и царства небесного... Там мы когда-то, надеюсь, и встретимся (если мне, конечно, повезет).

Виталий Гарбуз и Анна Ганцевич:

У каждого человека в жизни должен быть один, самый любимый Учитель, который научил не ремеслу и науке, а научил быть людьми. В нашей жизни — это Валентина Михайловна — режиссер нашей жизни... Любим и помним!

ДС-ДС-ДС

«Україна» підкорює нові вершини!

Від початку карантину та до сьогоднішнього дня у всіх сферах діяльності помітна вибухова пауза, але навіть у таких непростих умовах Народний ансамбль танцю «Україна» Палацу студентів НТУ «ХПІ» продовжує свою роботу та забирає перші місця майже всіх можливих очних та навіть дистанційних конкурсів! Так від початку 2021 року колектив має вже три Гран-Прі: Міжнародного фестивалю-конкурсу «Кабріоль Світ» (Харків), Всеукраїнського хореографічного конкурсу «Танці PRO UKRAINE» (Харків) та дистанційного «Зірки XXI століття» (Болгарія, м. Варна), в якому серед 7500 заявок та 600 творчих номерів наш колектив став найкращим!

Одним із важливих для нас заходів є Міський конкурс студентської самодіяльності «Студентська весна-2021», де наш колектив посів 1 місце серед усіх народних хореографічних колективів вищих навчальних закладів Харкова.

Та на цьому НАНТ «Україна» не зупиняється! Зараз ми активно готуємося до травневих конкурсів. На черзі Міжнародний хореографічний фестиваль-конкурс «Гран-Прі Світлани Коливанової» та Всеукраїнський конкурс хореографічного мистецтва «Толока».

Тож, танцюристи ансамблю ХПІ тільки додають обертів і навіть не думають зупинятися! За період 2020–2021 року ми оновили склад ансамблю талановитими студентами, відновили творчу програму колективу та починаємо роботу над майбутніми постановками.

Дмитро Бойков (Е-417Б), учасник ансамблю «Україна», студент інституту енергетики, електроніки та електромеханіки.

Тріумфи Ярослава Савчука

Ярослав Савчук (КН-М520) — один із кращих студентів НТУ «ХПІ», майбутній магістр, учасник танцювального колективу «Тріумф», без яскравих виступів якого неможливо уявити жодне університетське свято. Посвята в студенти і новорічний бал, Ректорський прийом і День студента, і, звичайно ж, урочисте вшанування ветеранів на святі Великої Перемоги...

— Я з п'яти років займаюся спортивними бальними танцями, виступаючи в парі з двоюрідною сестрою Ганною Березіною. Та для себе я визначився, що для успішного майбутнього мені необхідні не лише танці, я хотів розвиватися різнобічно. Тож, обираючи виш, я обрав ІТ сферу, харківський Політех, факультет комп'ютерних наук. Моя спеціальність — управління проектами в сфері інформаційних технологій.

Ярослав належить до числа тих студентів, які вчаться з цікавістю, з бажанням щодня дізнаватися нове. За успішне навчання з 1 курсу і дотепер отримує стипендію. І, звичайно ж, він не полишав спортивних танців, виступав і зараз захищає честь клубу «Sparta», а на другому курсі доля привела його в наш Палац студентів...

— «Тріумф» — прекрасний колектив, і я пишаюся, що став його частиною. Ірина Балагула — засновник і тренер — прекрасна людина і гарний психолог. Вона уміє мотивувати і до кожного знайде свій підхід. З власного досвіду скажу, що в Палаці студентів працюють класні люди! Вони відкриті до спілкування і охоче вислухають ідеї, підтримують, починаючи від Ірини Яківни і закінчуючи директором ПС Анатолієм Федоровичем Марущенком.

Ярослав і весь «Тріумф» неодноразово ставали переможцями і призерами престижних змагань, особливо успішним для хлопця і партнерки був 2019 рік: срібні призери Kiev open, топ 26 чемпіонату світу Blackpool, фіналісти чемпіонату світу WDC All в Парижі, бронзові призери всеукраїнських змагань «Київська Русь», топ 26 чемпіонату світу в Голландії Assen, срібні призери всеукраїнських змагань «Норе Parade», золоті і бронзові призери міжнародних змагань Ukr dance Cup. А в 2020-му Ярослав виборов друге місце на міжнародних змаганнях «Київська Русь 2020».

— Мені подобається наш колектив, і я віддаюся роботі у «Тріумфі». Ось уже два роки, як я треную дітей, ділюся з ними своїми вміннями. І, користуючись нагодою, запрошую до нашого клубу «Тріумф» танцюристів будь-якого віку: від 5 до 40+. Маєте бажання навчатися професійно чи «для себе» — приходьте, адже танці це не лише краса, а й здоров'я!

Минулого року Ярослав Савчук став частиною компанії з розробки програмного забезпечення «Nix Solutions», це дає змогу поглибити знання і на практиці відточити навички, отримані в університеті. Зараз працює у режимі домашнього офісу.

— Карантин дає широкі можливості для самовдосконалення і розвитку. Я бачу суцільні «+», адже, не витрачаючи час на дорогу, можна використати його для більш корисної справи. Хоч із появою роботи довелося трохи змінити графік тренувань, та це не означає, що я став менше приділяти уваги їм і роботі з дітьми.

Зараз Ярослав готується до захисту магістерської роботи, це розробка мобільного додатку, якого саме — тримає у секреті, але упевнений, що про нього згодом дізнається весь світ, а ми з нетерпінням будемо чекати нових перемог Ярослава Савчука!

Розмовляла Марина Абрамчук.

Газета «Політехнік» виходить 1 раз на 2 тижні

Web-адреса: <http://polytechnic.kpi.kharkov.ua>

E-mail: zemljanskaja@kpi.kharkov.ua, rgp.kpi@gmail.com

Свідчення про державну реєстрацію ХК № 166 від 31 березня 1994 р.
Засновник видання — ХДПУ. Розповсюджується безкоштовно.

Адреса редакції: 61002, Харків-2, вул. Кирпичова, 2.

Ректорський корпус, тел. 707-62-25; 25-25.

Виготовлювач ТОВ «Золоті сторінки»

вул. Маршала Бажанова, 28, м. Харків, 61002, тел./факс (057) 701-0-701

Свідчення суб'єкта видавничої справи ДК № 7185 від 11.11.2020 р.

Тир. 3000. Зам. 478/2.

Редактор
Ігор ГАЄВИЙ